

LIKOVNI ŽIVOT

br.113/114

god. XVIII

17

Izbor crteža: Dobrica Bisenić, Dragan Jovanović

Izbor skulptura: Radoš Antonijević

Kada se na jednom mestu suoče radovi studenata beogradskog fakulteta, svih godina, kada se dobije idealna šansa da se mnogo toga proveri, vidi i oseti, onda je to zaista nešto nesvakidašnje. Naravno, nije neophodno da se svi osećaju srećnima, da svi imaju želju da se druže sa nečim što je možda samo naznaka kasnijeg razvijenog dela, ali ako vam je ponuđeno da sagledate šta se radi iza zatvorenih vrata inače demokratski otvorene visokoškolske ustanove, onda to treba iskoristiti. Oni koji su stalni posetoci ove tradicionalne izložbe, stare preko trideset godina, znaju da koriste priliku pa da neke crtače prate iz godine u godinu. A hoće li oni postati grafičari, slikari, skulptori već je nešto drugo. U umetnosti postoji jedna zanimljiva pojedinost: možete biti strpljivi i čekati da se mnogo toga dogodi pred vašim očima. Tako jedan, Pavle Beljanski je pratio razvoj pojedinih naših slikara i sačekao da postanu velikani. Da li je

Erih Šlomović znao da sakupi zbirku slika i crteža do tada malo poznatih umetnika? Ako sumnjate imali ste i imate priliku da sve to proverite u Narodnom muzeju u Beogradu. Kolekcionar je praatilac i strpljivi znalac. Postoje i neki drugi kolekcionari – jedan od njih je bio Šarl Bodler, veliki pesnik, ali i likovni hroničar svoga doba. Njegova "Romantična umetnost" je upravo zbirka strpljivog posmatrača koji je iz dana u dan pratio Pariske izložbe i nalazio razliku između Dobinjia i Manea, na primer. A nije on jedini slobodni mislilac koji je kroz neke detalje uspevao da ostvari mogući materijal za rekonstrukciju svoga doba. Barem jednog vida duhovne klime. Sve pobrojano je suština izložbe koja se, kao što rekoh, već tridesetak godina događa u galeriji Doma omladine Beograda. Crteži i mala plastika budućih korifeja naše likovne stvarnosti, su pred nama. Šta ćete iz ponuđenog i prihvatiti, kako ćete protumačiti njihovo viđenje realnosti koju ne možemo drugačije shvatiti nego kao našu, već je nešto drugo. Predlažem: budite i vi hroničar i izaberite jednog ili više njih i pratite ih iz godine u godinu. I zabava i korist, i druženje u svakom slučaju.

Ako ste očekivali da ću nekoga izdvojiti ili pohvaliti – neću. Zapravo hoću dvojicu: Dragana Lubardu i Dragana Jovanovića. Od njih je sve počelo i zahvaljujući njima – svakako i crtačima – traje.
